

● ÚVODNÍK

Tiší dostanou zemi do dědictví

*Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi do dědictví. Matouš 5,5
Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný
v srdci, a naleznete odpočinutí svým duším. Matouš 11,29*

Kázání Pána Ježíše, které nám zachycuje Matouš v páté až sedmé kapitole evangelia, které sepsal, je známé pod názvem „Kázání na hoře“. Je to asi nejdelší zachycený proslov Pána Ježíše a posluchači museli být poslechem tohoto kázání ohromeni. Ježíš tu v podstatě zjevuje hodnoty Božího království. Upřesňuje resp. vykládá některá starozákonní místa. Některá zostřuje, některým dává nový význam a někde přichází s novými věcmi a troufnu si říci někdy i nároky Božího království na ty, kteří v něm chtějí žít. Některá jeho prohlášení jsou šokující a odporují hodnotám tohoto světa.

Kdo jsou tiší lidé, o kterých Pán Ježíš mluví hned na počátku svého proslovu a sám se dává jako příklad tichého člověka? Určitě to nemusí být lidé, kteří nejsou vidět a slyšet. Mojžíš, nejtíší ze všech lidí, se dokázal rozhorlit a křičet na Izraelce, Pán Ježíš vykazuje peněžoměnce z nádvoří chrámu s důtkami v ruce. Ve slovníku se dočteme, že tiší = ponížení – opak zloby. A při studiu jednotlivých míst jsem docházel k tomu, že tiší lidé jsou ti, kteří se nedovolávají svého práva. Takový byl Mojžíš, který se odvolával na Hospodina a žádal, aby se ho zastal On a Ježíš, který nevyužil svého práva požádat Otce o legie andělů a nechal se zbičovat a ukřižovat.

Kdo ale dnes bohatne, vyhrává, získává vliv? Ve světě, ale naneštěstí někdy i v církvi? Velmi často lidé hluchí, sebejistí, samolibí a agresivní. Přesný opak tichých a pokorných. A tak se nám může zdát, že Ježíšovo kázání je hezký, ale v dnešním praktickém životě nefunkční ideál a my se pokusíme ve svém osobním životě i v životě církve očekávat úspěch od metod tohoto světa a od velkých, zvláště schopných a obdarovaných lidí. Jakoby sami jsme neměli žádnou cenu a nemohli nic ovlivnit. Jakoby jediným smysluplným cílem měly být velké viditelné věci.

Pán Ježíš na této zemi udělal mnoho velkých věcí. Zázraky, uzdravení, moc nad

přírodními živly. Dává ale za příklad svou tichost. Jeho nejvýznamnějším činem nebyly zázraky, ale když zvítězil v Getsemane a šel na kříž. Beránek, který neotevřel ústa. Ale naplnil Otcův plán a na Velikonoční neděli je hrob prázdný, protože Ježíš vstal z mrtvých. Když ho vedli na Golgotu, nebyl slyšet. Byli slyšet římsí vojáci, kněží a zákoníci, jejich posměch a křik davu. Jenže zemi nakonec nezískají ti hluchí, ale ti tiší a pokorní. A proto konečným pánem není Pilát ani náboženští vůdci Izraele. Konečným Pánem je Ježíš.

Pavel dává za příklad sebe a své spolupracovníky. Jako Kristovi apoštolové můžeme užívat vážnosti, avšak byli jsme mezi vámi něžní (některé překlady tiší), jako když žena chová vlastní dítě. 1. Tess. 2,7. Na co se zaměříme ve svém životě? Na svá práva? Na velké viditelné věci? Nebo na každodenní tichý život v poslušnosti Otce? V pokoji s Bohem a v pokoji s lidmi, pokud je to na nás.

Můžeme získat zemi (tedy lidi) svým postojem. Šíříme evangelium, tu dobrou zprávu o záchraně, o změně (jsme reprezentanti té změny ve svém vlastním životě?) a lidé jsou získávání pro Boží království.

Bůh nás povolal ke každodennímu životu s Ním. K životu, na kterém je vidět, že jsme s Ním. Je to vidět ve vztahu s našimi blízkými, církví, s nevěřícími lidmi. A Bůh hledí, zda jsme těmi tichými, kterým může světit zemi do dědictví.

Blahoslavení chudí duchem, blahoslavení plačící, blahoslavení tiší, blahoslavení hladovějící po spravedlnosti, blahoslavení milosrdní, blahoslavení čistého srdce, blahoslavení působící pokoj, blahoslavení pronásledovaní pro spravedlnost. Když žijeme z Boží milosti a síly podle těchto Božích hodnot, můžeme se radovat. Protože jsme blahoslavení a Boží slovo nemůže přestat platit. Blíží se den, kdy naplnění zaslíbení bude všem zřejmé.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Na Velikonoce jsem se jako dítě vždycky moc těšila. Těšívám se na ně vlastně celý život! Nejprve na idylické venkovské s vajíčky a setkání sousedů u nás na chalupě, později se přidala radost

ze záchrany – jistoty života na věky s Bohem. Naše děti jsem nechtěla ochudit ani o jeden velikonoční prožitek, a tak jsme už před lety začali Velikonoce slavit i po židovsko křesťanskou s přáteli. Slavíme spolu se dvěma rodinami Pesah s důrazem na oběť Ježíše a až poté jedeme na chalupu slavit „pohansky“. Ale stejně jako Vánoční příběh, i ten Velikonoční se nedá ohraničit jen na určité datum, ale radovat se ze Spasitele a slavit ho životem po celý rok.

Nanda

www.kspraha.cz

Zase si neseš práci domů?

*Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com*

PŘEČTĚTE SI

Modlitební řetěz	2
Zprávy z regionu Jih a Východ	3
Velikonoce	4
Návštěvy v dětském domově	5–7
Pozvání do Slovinska	8

Modlitební řetěz 24/7

Zatímco jednadvacetidenní denní půst máme ve sboru už podruhé a modlitební řetěz jsme už měli také, letos poprvé máme přímo ve sborových prostorách na závěr půstu týdenní řetěz 24/7. V minulosti jsme už zkoušeli kratší řetězy, nejdelší od čtvrtka večera do neděle odpoledne. Zatímco první se naplnil velmi rychle, ten poslední už měl dokonce mezeru – neměli jsme 43 modlitebníků. Když jsme o tom přemýšleli na staršovstvu, přinesl Tomáš Dittrich návrh nedělat v roce více kratších řetězů, ale jeden týdenní. Když jsem poprvé návrh četl, tak jsem se lekl. Nedáme dohromady 43 modlitebníků a vyřešíme to řetězem pro 168 modlitebníků? Když jsme se za to ale společně jako starší modlili, rostla ve mně i v dalších starších jistota, že tohle je krok, ke kterému nás vede Bůh. Proto jsme tento týden spojili s půstem a rozhodli se ho udělat na závěr sborového půstu tak, že skončí na Velký pátek. Když píšu tento článek, je do začátku řetězu ještě něco přes tři týdny. Zaplněno je už na sedmdesát hodin. Více,

<http://sbor.kspraha.cz/novinky/velikonocni-modlitebni-straz>

než jsme dali dohromady na kterémkoli dřívějším řetězu. Povzbuzuje mne vidět, jak Bůh věci dobře plánuje a když Ho poslechneme, dopadá to dobře.

Když čteš tento článek, je už začátek modlitebního řetězu za týden, možná méně. Předpokládám, že se ještě nějaké volné okénko najde (pokud ne, tak budu příjemně překvapen ☺). Možná jsi se ještě nikdy nevypravil na hodinu do sborové budovy jen proto, aby ses tam modlil(a). Podívej se na rozpis stráže, vyber nějakou hodinu, a zkus to. Stojí to za to. Podílet se na Božím díle a spojit se v modlitbách s ostatními sourozenci ze sboru. Bůh může jednat i bez našich modliteb. Ale rozhodl se některé věci dělat jediná, když se Boží lid modlí. Vždycky se raduji, když vidím Boží jednání. Pokud jsem se za to konkrétní jednání předem modlil, mám ještě větší radost. Prosme, a naše radost bude plná.

Lubomír Ondráček

Máme nové sourozence

Ti se ale nenarodili z těla, ale z Boha! Proto jsou už dospělí a tak si s nimi můžeme hned „hrát“ – kamarádit se a poznávat Otce. Dva z nich chodí na Základy a jeden prošel Alfou. Ve čtvrtek večer před Základy byli ponořeni do smrti a vstali k novému životu skrze Ježíše! Křtem se připojili do rodiny – Církve. Vše se odehrálo během půl hodiny, ale má to nedozírný účinek. Život

na věky! Eva, Adriana a Luboš jsou Bohu i nám velice milí a radujeme se z nich!

Nanda

Modlitební témata ✨

Modlitební témata na duben jsou stejná, jako témata na sborový půst.

- **Za uvolnění Boží moci** (skrze chvály, kázání, modlitby), **za přítomnost stvořitelských zázraků.**
- **Za uvolnění touhy realizovat Boží vize, které nám Bůh dal na srdce.**
- **Abychom poznali/znali své místo v Těle Kristově a Bůh nás vyslal na svou ženi.**

Vyhodnocení modlitebních témat za březen. Témata ještě nebylo možno vyhodnotit. Z únorových témat Bůh vyslyšel modlitby za jednání ohledně místa na letní shromáždění. Žádný rok jednání nepostupovala tak rychle, jako letos.

Letní shromáždění

Již na podzimním výjezdu vedení sboru jsme přijali, že chceme pokračovat ve společných letních shromážděních mimo budovu (nejraději opět v restauraci Pražan na pražském Výstavišti – nikdo lepší místo nenavrhl)

a ve společných úterních shromážděních s Večeří Páně ve sborové budově. Reagovali jsme na podnět ohledně času shromáždění, kdy se některým lidem zdálo začínat v létě v neděli v 15:00 příliš brzy, protože jsou lidé díky hezkému počasí mimo Prahu, mladší děti ještě spí po obědě a také je ve Stromovce méně lidí. Pokusili jsme se tedy posunout začátek shromáždění na 16:30. Po jednání s majitelem restaurace Pražan a s ohledem na program, který v restauraci plánuje dělat Městský úřad Praha 7 pro děti jsme nakonec dohodli začátek shromáždění v 16:30. Shromáždění by měla končit v cca 18:00. To je v létě ještě světlo a bývá hezké počasí. Shromáždění začnou druhou červencovou nedělí (první je křesťanská konference v Národním domě na Smíchově) a poslední bude 7. 9. Těším se, že letos budou shromáždění ještě lepší než v roce loňském. Nenechte si je ujít!

Lubomír Ondráček

● ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Jih v nových prostorech

Dosavadní místo nedělních bohoslužeb v Kulturním centru Novodvorská byl region přinucen se změnou soukromého nájemce opustit kvůli radikálnímu zvýšení nájemného. Nové místo působení našel v trvale pronajatých prostorech v blízkosti metra C – Budějovická.

Prostory tvoří sál pro až 60 lidí, který je koncipován jako přednáškový nebo klubový prostor. Dále jsou k dispozici dvě kanceláře, které slouží jako prostory pro školní a předškolní nedělní školu, kuchyňka, sklad s úložnými prostory a dvě toalety. Pro vlastní účely region prostory využije dva až tři dny

v týdnu v podvečerních hodinách, kdy v prostorech poběží různé kurzy, biblické hodiny a budou se tam scházet skupinky. Bohoslužby jsou v neděli v době od 10 do 12 hodin.

Region hledá partnera, který nepotřebuje své vlastní plnočasové prostory a rád by za společný podíl na nájemném spolupracoval s regionem Jih.

V ideálním případě hledáme někoho, kdo by spolu s námi prostory využíval napůl. Může se jednat o komerční subjekt, např. jazykovou nebo školicí firmu, která by prostory využívala v pracovní dny v době do cca 18:00 hod, nebo církve, která by měla své bohoslužby buď v sobotu, nebo v neděli odpoledne či v podvečer. V případě vážného zájmu jsme připraveni hledat vzájemně přijatelné řešení společného využívání prostor.

Samozřejmě existuje i možnost jednorázových pronájmů. Kontakt a bližší informace o jednorázových pronájmech naleznete na stránce www.prahajih.cz.

Miloš Poborský

Miloš si zkouší pohled do sálu z místa kazatele.

Kancelář. ➡

Východ

Milí sourozenci, ráda bych vám zase po delší době prozradila, co je na našem regionu nového ☺.

Již delší dobu chodíme číst Bibli na Palmovku ke Komerční bance a dobrou zprávou je, že vznikl druhý čtecí tým. Nyní čteme z Bible 2-3x za měsíc. V rámci Pouličního modlitebního boje jsme se modlili v Praze na Vítkově a v Dubči. Máme i nové skupinky. Jedna je určena pro ty, kteří nově uvěřili v Pána Ježíše nebo vstoupili do sboru. Další skupinka vznikla díky kurzu Statečný muž a je tedy určena všem statečným mužům. Pro ty, kteří chtějí poznat biblické principy spravování financí a majetku, byl uspořádán dvouměsíční kurz pod názvem „Finanční kompas“. V rámci projektového měsíce navštívily dětské shromáždění již teď v březnu Ivana Šimová a Marta Hrabcová a vyprávěly dětem o misi. Nedělní škola také připravuje návštěvu členek regionu v Domově důchodců na Žižkově. A co máme před sebou? Plánujeme tradiční jarní výlet, na který je možné zvát i naše nevěřící přátele, a těšíme se na letní regionální dovolenou, která se stejně jako minulý rok uskuteční v Bělči nad Orlicí u Hradce Králové.

Zuzana Mourková

● OZNÁMENÍ

Velikonoční pondělí
místo a čas pro
uctívání a chvály

W!sion

21.4.
v 17:30
Na Žertvách 23

Pesach – židovské Velikonoce?

Blíží se velikonoční svátky, kdy si jako křesťané připomínáme smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Se slovem Velikonoce se pak často setkáváme i při čtení Písma. Jaký vztah mají k Velikonocům Židé?

Může opravdu existovat

něco jako židovské Velikonoce?

Slovo Velikonoce a jeho odvozené tvary se v překladu Písma používají k překladu hebrejského slova pesach, případně řeckého slova pascha. Tato slova označují židovský svátek stanovený ve Staré smlouvě. Jaký byl a je význam svátku Pesach pro Židy, kterým byl dán? A jak ho slaví?

Svátek Pesach má v židovském pojetí čtyři jména, která odrážejí jeho různé aspekty:

Chag ha-Pesach – svátek překročení, připomínka toho, jak Bůh „překročil“ izraelské domy, když udeřil na egyptské prvorozené (Ex 12,23). Připomíná rovněž oběť pesachového beránka před východem z Egypta (Ex 12, pro nás křesťany jde o předobraz oběti Pána Ježíše Krista), která pokračovala později ve dnech Chrámu.

Chag ha-macot – svátek macesů (nekvašených chlebů), symbolika východu z Egypta.

Chag ha-cherut (nebo zman cherutenu) – svátek svobody, osvobození z egyptského otroctví.

Chag ha-aviv – svátek jara, spojuje Pesach se zemědělským cyklem v zemi Izrael a datem odchodu v měsíci aviv (Ex 13,4).

Židé svátek Pesach chápou jako výrazně národní svátek. Východ z Egypta je jeden z rozhodujících faktorů, které formují jejich

chápání „židovství“ – v tomto případě jeho „nacionální“ rozměr.

Symbolem svátku je maca – tedy nekynutý chléb. Sedm dní (mimo Izrael osm, tedy během celého trvání svátku Pesach) Židé jedí pouze nekynuté potraviny. Macesy připomínají východ z Egypta, ke kterému došlo v takovém spěchu, že nebyl čas nechat těsto vykynout. Jsou také symbolem prostoty a pokory v protikladu k „přetvářce“ a „nafoukanosti“ kynutého těsta. Na Pesach se nesmí jíst ani vlastnit cokoliv kynutého (chámec). Proto Židé staré zásoby kynutých věcí buď prodávají nebo je musí zničit.

Vlastní svátek začíná 15. dne měsíce nisanu. První dva dny (v Izraeli první den) se pořádají sederové večeře. Seder znamená

v hebrejštině „řád“ a sederová večeře má svůj po staletí ustálený průběh, který je zapsán v knize Hagada (Vyprávění). Hlavním smyslem sederu je vyprávět dětem i ostatním účastníkům o východu z Egypta, připomenout si dávné události a poučit se z nich pro současnost. Sederová večeře má čtrnáct částí, během kterých se pronášejí daná požehnání, modlitby a písně, vypijí se celkem čtyři poháry vína, vypráví se příběh o zotročení a vysvobození židovského národa z egyptského otroctví a jí se předepsaná jídla. Všechny tyto úkony mají svou symboliku.

V době jeruzalémského Chrámu měl každý muž povinnost přinést 14. nisanu beránka na připomínku beránka, kterého obětovali Židé v Egyptě před desátou ránou. Dnes, kdy Chrám nestojí, beránka symbolicky připomínají drůbeží kosti na sederovém talíři. Jaký význam má pro Židy oběť pesachového beránka?

V egyptské říši oné doby byl beránek považován Egyptany za božstvo. Zařiznu-

tí beránka, egyptské modly a symbolu, tak představovalo oznámení konce egyptského otroctví a zrod nového židovského národa, který se zřiká pohodlí nesvobody a modloslužby a odchází do nejistoty svobody, aby našel svého Boha, přijal Tóru a usadil se ve své vlastní zemi – v Izraeli. Krev z beránka byla použita na označení veřejí židovských domů, aby byli jejich obyvatelé uchráněni od desáté rány – pobití prvorozených. Jaký má význam krev na dveřích domů? Veřejně obětovat jedno z posvátných božstev bylo v Egyptě chápáno jako hrdelní zločin. Židé tak jasně vyjádřili svou odvahu a odhodlání učinit rozhodující krok k opuštění Egypta. Jasně tak dali najevo, že oni nejsou Egyptané, a proto Bůh ušetřil označené židovské domy.

Na poslední den svátku Pesach, 21. nisanu, si Židé připomínají zázrak přechodu přes Rákosové moře. Podle židovské tradice je 21. nisan také dnem, ve kterém uložila matka Mošeho (Mojžíše) do košíku a pustila ho po Nilu. Po osmdesáti letech Bůh před prchajícími otroky rozevřel moře a zachránil je před pronásledovateli. Tím bylo stvrzeno osvobození Židů z egyptského otroctví.

Jako křesťané svátek Pesach chápeme coby předobraz toho, co slavíme o Velikonocích. Ano, zázrak Ježíšova zmrtvýchvstání se časově skutečně shodoval s Pesachem, který v sobě nese neuvěřitelně hluboký symbolický význam toho, co se mělo stát. Židé však Velikonoce v biblických dobách slavit nemohli, protože ještě neexistovaly, a neslaví je ani dnes, protože se jedná o svátek křesťanský. Spojení „židovské Velikonoce“ je proto nesprávné a nesmyslné, a to je řečeno hodně diplomaticky. A přesto Ježíš, Beránek Boží, zemřel a vstal pro ně (a i pro nás). Nastane čas, kdy i Židé budou moci slavit Velikonoce stejně jako my. Pro většinu z nich ta doba ale teprve přijde. Můžeme jim v poznání významu Velikonoc pomoci mimo jiné i tím, že je budeme přijímat takové, jací jsou, a vyvarujeme se násilného „pokřesťanštění“ hodnot, které jsou jim drahé a vzácné.

(Použitá literatura: Jan Divecký: *Židovské svátky*; *Judaismus od A do Z*; různé internetové zdroje)

Lumír Ptáček, starší regionu Palmovka

Začalo to asi před 10 lety u nás v obýváku okolo pingpongového stolu. Narychlo jsme si s Martou Pumrovou zjistily informace o sederové večeři, pozvala jsem všechny členy našeho tehdy nepočteného regionu s modlitbou, aby přišlo přesně tolik lidí, kolik se vejde okolo pingpongáče. Vyšlo to přesně i s volnou židli pro Pána Ježíše. Další 2 roky jsme se do toho pustili v kapku větším rozměru – opět pro region a pozvané hosty a na Žertvách se nás sešlo okolo padesáti. S vírou jsme rozdali úkoly, co kdo koupí, zajistí či uvaří nebo upeče podle židovské kuchařky tak, aby vyšlo na všechny a abychom neměli zbytky. Těšilo nás, že můžeme více porozumět Velikonocům i židovské tradici a také, že děti (i dospělí ☺) vzorně vydrželi dlouhý pořad večera.

Následujícího roku se náš region Střed spojil s vršovickým regionem a organizovat pesachovou večeři pro 100 lidí se mi zdálo nad naše síly. Myšlenka toho, že by se seder „rozprostřel“ do domácností s tím, že každý může pozvat své blízké nebo nevěřící sousedy, se ujala v několika rodinách.

U nás Hoblíků jsme každý rok poté slavili v počtu asi 25 a pořad večera jsme rok od roku zkracovali tak, aby byl co nejvíce „stravitelný“ pro Beníkovy kamarády a jejich rodiče. Je to skvělá příležitost, jak ukázat přátelům, že křesťanství není nuda, a jak nenásilně říct evangelium.

Letos bylo v Úvalech postaveno nové volnočasové centrum s pěkným sálem (ka-

pacita + - 80 lidí) – ptala jsem se: „Otče, chceš, abychom do toho šli? Zvládneme to?“ Po modlitbách jsem napsala na obecní úřad žádost o zapůjčení sálu a čekala. Nevím, jestli jsem si víc přála, aby to vyšlo nebo nevyšlo a my mohli zůstat u našich pohodlných jistot 25 lidí. Odpověď z úřadu zněla Ano, sál můžete využít.... Trošku mi běhá mráz po zádech, do čeho že jsme se to pustili a jestli jsme to krapet nepřehnali, ale spoléhám se na Hospodina, na Jeho pomoc a přítomnost a na to, že Duch Svatý bude s nevěřícími jednat. Navíc – naše úvalská skupinka je schopná „jednotka rychlého nasazení“ a i pro „mladší ve víře“ je to dobrá příležitost zapojit se do praktické evangelizace.

Hanka Hoblíková

Co má naše sederová večeře na programu?

- ✧ hledání chamecu – všechn kvas musí z domu, proto děti hledají papírové bochníky chleba, které pak společně spálíme
- ✧ vyprávění příběhu o Mojžíšovi – v menším počtu se na tom podílíme všichni, tentokrát budeme promítat obrázky a vyprávět bude vyprávěč
- ✧ děti kladou tradiční otázky
- ✧ vysvětlíme symboliku jednotlivých pokrmů a dobře se najíme (např. směs jablek, mandlí, medu a vína připomíná maltu, ze které museli Izraelci vyrábět cihly)
- ✧ vysvětlíme souvislost s Velikonocí v Novém zákoně
- ✧ u kávy a velikonočního beránka si popovídáme s přáteli
- ✧ děti si něco vyrobí, třeba sederový talíř nebo záložku s 10 egyptskými ranami

● NÁVŠTĚVY V DĚTSKÉM DOMOVĚ – ROZHOVOR

Svědectví z děcáku

Zbožnost čistá a neposkvrněná před Bohem a Otcem je toto: navštěvovat sirotky a vdovy v jejich soužení a zachovávat se neposkvrněným od světa.

(Jakub 1,27)

Znovu a znovu nám Pán Bůh ukazuje, jak moc mu záleží na dětech z dětského domova v Přestavkách. Posílá nás k nim a žehná nám.

Kořeny této služby jsou poměrně hluboko v minulosti, nikdo ze současného týmu to nepamatuje.

Program sobotního odpoledne, které s dětmi strávíme, se snažíme dělat pestrý a zajímavý. Stálými aktivitami je výtvarka, hry nejrůznějšího druhu a biblické poselství podané formou scénky. Navíc někdy pozveme hosta. Minulý měsíc měla velice pozitivní ohlas přednáška Vládi Váchy o šikaně. Tentokrát jsme zvolili svědectví Ládi, mladého muže, který vyrostl v dětském domově a ab-

solvovat program Teen Challenge. Láďa měl velice dobré rozhovory s dětmi, byl jim blízký díky svým zkušenostem a romskému původu.

V této službě může uplatnit své obdarování každý. Jediným předpokladem je Boží povolání projevující se láskou k dětem.

V případě zájmu více informací na email: eeliska@gmail.com.

Eliška Kalinová

Elišky jsem se ještě zeptala

Jak dlouho a proč do dětského domova jezdíš?

Do dětského domova v Přestavkách jezdím cca čtyři roky, nevím to přesně. Předtím jsem ještě několik let jezdila do dětského domova v Sedlci. Jezdím tam, protože mi Bůh dal tyto lidi na srdce.

V čem se hlavně zapojuješ při návštěvě – jaký je tvůj úkol?

Nyní je mým úkolem vést celý tým – vytvářím prostor, aby ostatní mohli uplatňovat svá obdarování.

Jaký je cíl tvých (vašich) návštěv v dětském domově?

Úkolem je zvěstovat a projevovat dětem Boží lásku.

● NÁVŠTĚVY V DĚTSKÉM DOMOVĚ – ROZHOVOR

V čem je podle tebe největší přínos pro děti z vašich návštěv?

Setkání s Boží láskou skrze nás a náš přístup k nim.

Co na návštěvách je pro tebe nejlepší, co tě nejvíc těší?

Nejvíce mě těší, když vidím, že jsou děti šťastné.

Dětský domov Přestavlk

Vzpomeň si na nějakou zvláštní, nebo speciální, či veselou příhodu, nebo setkání, které jsi zažila.

Vtipná, nebo pro mě spíš trochu zahanbu-

Pro koho je „služba“ v dětském domově vhodná?

Myslím, že je vhodná pro každého dospělého Bohu vydaného člověka. Lze uplatnit opravdu různorodá obdarování. ■

Také Honza Kalina jezdí za dětmi do Přestavlk

Jak dlouho a proč do dětského domova jezdíš?

Asi 3 roky. Pro mě je to způsob, jak dětem něco předávat, co jim chybí. Líbí se mi, že se děti na nás těší a cítí se s námi dobře.

V čem se hlavně zapojuješ při návštěvě – jaký je tvůj úkol?

Hraju různé hry s dětmi, pomáhám je organizovat. Při hrách i rozhovorech si mě oblíbila skupina středně velkých kluků.

Jaký je cíl tvých (vašich) návštěv v dětském domově?

Strávit s dětmi jedno odpoledne, naplnit jim volný čas hrami, které je rozvíjejí. Mluvit s nimi, naslouchat jim. Skoro při každém výjezdu hrajeme divadelní scénku na biblické motivy.

V čem je podle tebe největší přínos pro děti z vašich návštěv?

Naše hry jim pomáhají se rozvíjet a učit nové věci. Kromě toho je pro děti užitečné, že v našem týmu jsou zastoupeni i muži, a tím se lišíme od týmu jejich vychovatelek.

Dětský domov v Sedleci.

jící situace nastala, když jsme dělali výzdobu na karneval. Pokoušela jsem se nafouknout balónky, ale nešlo mi to. K mému překvapení přišla za chvilku holčička ve věku cca 8 let a bez problémů balónek nafoukla.

Zeptala jsem se i Marcely Ptáčkové, která do Přestavlk také jezdí

Jak dlouho a proč do dětského domova jezdíš?

Dva roky, z lásky k dětem.

V čem se hlavně zapojuješ při návštěvě – jaký je tvůj úkol?

Dělám řidiče, připravuji výtvarnou výchovu, píši scénáře k divadelním hrám, šiji kostýmy, pečou moučníky.

Jaký je cíl tvých (vašich) návštěv v DD?

Přiblížit dětem atmosféru ve fungující rodině, aby vnímaly, že je má někdo bezpodminečně rád a těší se na setkání s nimi. Předávat pravdy Božího slova a morálních aspektů Bible.

V čem je podle tebe největší přínos pro děti z vašich návštěv?

Když se jejich srdce dotýká Duch svatý.

Co na návštěvách je pro tebe nejlepší, co tě nejvíce těší?

Když vnímám, že k nám služebníci mají děti důvěru, spolupracují při programu a programy je baví. Když se sdílejí s osobními věcmi.

Vzpomeň si na nějakou zvláštní, nebo speciální, či veselou příhodu, nebo setkání, které jsi zažila.

Většina dětí se velmi těší na moučníky. První otázka, kterou mi některé krátce po příjezdu kladou, bývá: „Teto, přivezla jsi sušenky? Upekla jsi moučníky?“

Při poslední návštěvě mě mile překvapil chlapec, který velice rád svým chováním provokuje druhé. Požádal mě, abych se k němu o svačině posadila a povídali jsme. Přímo se mě ptal, jestli nevím něco o tom, že Ježíšův hrob je prázdný. Ujistila jsem ho, že je to pravda, že jsem v jednom takovém hrobě byla a žádné tělo tam neleželo. Byl opravdu překvapený. A pak jsme společně zpívali píseň O Večerníčkově. To zase překvapil on mě! Působil tvrdějším dojmem a najednou se objevila jeho citlivá duše.

Pro koho je „služba“ v dětském domově vhodná?

Pro toho, kdo umí děti milovat bezpodminečnou láskou.

Modlete se, prosím, za děti i za nás, služebníky. ■

ilustrační foto

Vzpomeň si na nějakou zvláštní, nebo speciální, či veselou příhodu, nebo setkání, které jsi zažila.

Asi před dvěma roky jsem byl vypravěčem při scéně, při níž jsem i recitoval jednoduchou básničku o Zacheovi. Jeden kluk byl vyveden z míry, že mluvím ve verších, které se rýmují. Po skončení za mnou přišel, kroutil hlavou a řekl mi, že jsem teda fakt blbec.

Pro koho je „služba“ v dětském domově vhodná?

Pro ty, kdo se nebojí tří desítek dětí ☺ a chtějí si s nimi vytvořit hezký vztah. ■

O akcích našeho týmu dobrovolníků se můžete dočíst na www.zsddprestavlk.cz

● NÁVŠTĚVY V DĚTSKÉM DOMOVĚ – ROZHOVOR

Lad'ka Havlová – dvacet let rozdává naději

Jak dlouho a proč do dětského domova jezdíš?

Je to neuvěřitelné, ale do DD Sedlec dříve Jetřichovice, jezdím už více jak 20 let. A proč? Tuhle práci na šíření Božího Království mi dohodil Nejvyšší. No a to se nedá odmítnout.

V čem se hlavně zapojuješ při návštěvě – jaký je tvůj úkol?

Mým hlavním úkolem je, být s těmi lidmi tam. Nechci o nich psát jako o dětech, jsou většinou náctiletí.

Jaký je cíl tvých (vašich) návštěv v DD?

Můj cíl je především to, aby získali povědomí o Boží lásce k nim, že nejsou i přesto, jaký mají život, zatracení a zavržení Bohem Otcem a že je pro ně připravena Boží záchra- na skrze Ježíše Krista.

V čem je podle tebe největší přínos pro děti z vašich návštěv?

Je to určité vytržení z děčákového stereoty- pu. Máme také moc pěkné vztahy s vypo-

vateli, kteří nám výrazně pomáhají při různých hrách a výtvarných činnostech.

Co na návštěvách je pro tebe nejlepší, co tě nejvíce těší?

Těší mě, když reagují (jakkoliv) na Boží Slovo, o kterém s nimi mluvíme. Když se vyptávají a chtějí odpovědi. Taký mě těší, že tihle „skoro dospělí“ odpoledne lítají s náma venku a hrají hry. Zkrátka, když se nám podaří je zapojit.

Vzpomeň si na nějakou zvláštní, nebo speciální, či veselou příhodu, nebo setkání, které jsi zažila.

Je to už docela dávno, ještě když bydleli v Jetřichovickém zámku. Jeden kluk tam vykopával na zahradě obrovskou mušli. Ale fakt maxi mušli. Zřejmě pozůstatek po nějakém bývalém zámeckém pánovi. Někdo mu prozradil, že miluju mušle a tak mi ji chtěl darovat. Zeptala jsem se ho, co by chtěl na oplátku. Myslela jsem třeba nějaký stříbrný řetízek, nebo náramek, ale on chtěl upěct

nějakou dobrou buchtu. Tu buchtu jsem upekla a mušle dodnes zdobí mou obyvákovou stěnu.

Pro koho je „služba“ v dětském domově vhodná?

Je to vhodné pro každého, kdo chce sloužit zraněným, zlobivým, osamělým, zatvrzelým srdcím, tím, že jim naslouchá a je tam pro ně. ■

● JAK JSEM TO PROŽIL

Deník chůvy

Ahoj milí čtenáři chůvího deníku, od posledního dopisu, který jsem psala z daleké Nigérie, se toho celkem dost událo. Začnu malou zmínkou o Vánocích.

Zážitky z Anglie

1) Byly to mé druhé vánoční svátky bez rodiny, ale určitě jsem je zvládla obstojněji než minulý rok.

Dlouhou dobu jsem potají doufala, že bych přece jen mohla jet na pár dní domů, ale nakonec bylo užitečnější, když jsem zůstala, neboť k nám na přes Vánoce přiletěla jedna velice milá manželská dvojice z Řecka – dlouholetí přátelé pastora Johna. Nemluvě o několika denních větrných komplikacích na letištích v Anglii, kvůli kterým se k nám naši hosti málem ani nedostali.

Poznat příslušníky dalšího národa pro mě byla senzační zkušenost. Poslouchat jejich řeč vám zamotá hlavu, tak rychle jako byste se na místě točili dvě minuty. Mluvili mezi sebou neskutečně rychle a horlivě gestikulovali.

Poprosila jsem je, aby mi pomalu nadiktovali, jak se v řečtině počítá do deseti a zapísala si, co slyším (Vinesongův triček). Pak jsem s Reubenem dva dny potají trénovala. Naslibovala jsem mu za to hory doly, a i nějaké mé sladkosti padly za oběť, ale vyplatilo se to, a když pak Reuben jednoho večera předvedl své počítací umění, sklídili jsme hu-

rónský potlesk a šokované pohledy našich milých přátel. Řeků mě i teď hřeje na srdci.

2) Jednu vtipnou historku z Vánoc s vámi nemůžu nesdílet. Neměla jsem díky našemu pobytu v zahraničí příliš času na nakupování dárků, a tak jsem se rozhodla vydat se cestou online shoppingu.

Napadla mě vážně originální myšlenka, že všem dám vyvolat nějakou pěknou zvětšenou fotku. Našla jsem i skvělý 3D formát, vše jsem objednala a říkala si, jak geniální jsem...

No přesně na 24. mi většina dárků došla a co nevidím. Dva dárky jsou celkem, jak jsem si je představovala, ale obrázek s fotkou pro pastora Johna, kde je zobrazen jeho a Reubenův obličej, je nesmírně obrovský! Skoro větší, jak v životní velikosti. Myslela jsem, že v minutě omdlím! No, co jsem mohla dělat. Vypotřebovala jsem celou roli balícího papíru, aby to aspoň nějak vypadalo. Předala jsem na 25. ráno dárek udivenému Johnovi, zavtipkovala a vzala si z toho poučení – už žádné online obchody!

3) Jednoho slunečného dne (což je tady téměř výjimkou) jsem se rozhodla pro trochu dobrodružství a slíbila Reubenovi, že vezme našeho psa – poklidnou labradorku Bellu, na procházku. Naplánovala jsem si, že si pěkně zaběhám se psem na vodítku, Reuben za mnou pomalu půjde a slunce nám bude hřát do zad.

Vyšli jsme a hned za první zatáčkou se z naší flegmatické Belly vyklubala královna parku, které musí pozdravit všechny psy v okolí, vše označkovat a vyběhat se. Měla jsem co dělat ji vůbec udržet na vodítku. Reuben šel statečně dvacet metrů za námi. Najednou vidím blížící se katastrofu. Bella má, vy víte co, na krajíčku. Všude nápisy: „Pokuta za neuklizení po vašem psovi max. 100 liber“. Mě samozřejmě nenapadlo vzít si něco sebou a tak Belle nedovolují ani na vteřinku zastavit. S čímž Reuben hlasitě nesouhlasí, ten by se zas zastavil u každé kytky.

Najednou mě napadla spásná myšlenka. Viděla jsem kdysi takový pejskařský koš uprostřed pole. Hned jsem se tam vydala. Chyba! Nejenže tam žádné sáčky nebyly, ale zato mi pěkně šplouchalo v botách, protože na louce byla bažina. Reuben si začal trochu stěžovat, ale já to nevzdávala. Takový koš jsem viděla o kousek dál... Jdeme... Už jsme skoro tam... Ach ne! Zase nic! Najednou se k nám řítí dvou metrový pes, Bella vyvádí, jako blázen a jeho panička z daleka volá: „Toho se nebojte! On si chce jenom hrát.“ „Vážně?!“ Vypadne ze mě.

● JAK JSEM TO PROŽIL

Pes nás obíhá a naše fenka ho vesela následuje, načež obmotává Reubenovi nohy a náš hrdina padá k zemi. Brečí... Vzdala jsem to. Chci jít domů a to hned! Jenže Reuben se nehne z místa a tak ho musím i s jeho super zabláčenými holinkami vzít na rama. S Bellou na vodičku se nejistým krokem se vydáváme na cestu zpět. Najednou slyším hlas nějaké paní: „Máte psa zamotaného do vodičky.“ „Já vím!“ procedím mezi zuby. Nakonec mi paní pomohla Bellu vymotat a ukázalo se, že jde i stejným směrem, takže mi nabídl, že psa povede. Díky Bohu!

Nakonec jsme se nějak domů dokodrcali. Já strhaná a zabláčená, Reuben nespokojeně vyhlížející na mých ramenou a cizí paní vedoucí našeho „sladkého“ psa. Tak tohle už nikdy!

4) Na začátku března jsem měla 21. narozeniny a to je v Anglii velká věc. Prý je to věk úplné dospělosti a na znamení toho se oslavencům dávají jejich vlastní klíče od domova, které představují svobodu jít si kam chci a kdy chci. Klíče jsem sice nedostala, ale za to mi celý Vinesong udělal nesmírnou radost vymakaným překvapením. Pozvali mě jakoby na snídani do jednoho krásného starodávného hotelu, že prý jsme společně už dlouho nikam nevyrazili. Dojeli jsme na místo a já neměla sebemenší podezření, dokud se zpoza rohu nevyonořila moje slovenská kamarádka Kate s obrovskou čokoládou v ruce. Říkala jsem si, že je to nějaký divný a v tu chvíli mi Charlene předává tašku plnou mých věcí a obálku s poukazem na celodenní spa právě v tom hotelu pro mě a Kate, aby mi dělala milou společnost. Můžu vám jen říct, že nic takového jsem nikdy v životě nezažila a že to bylo jak splněný sen! Vinesong mě tím nesmírně potěšil, protože bylo vidět, jak moc si dali záležet na tom, abych měla opravdu ty nekrásnější narozeniny.

A i můj Nebeský Tatínek si vzpomněl a připravil mi milé překvapení. Letos mi totiž vyšel můj velký den právě na neděli a to máme vždycky koncert, ne-li dva a ještě k tomu jsme byli mimo domov na cestě do Skotska. Smířila jsem se s tím, i když jsem si v hloubi duše hrozně přála oslavit je u nás doma v poklidu i s našimi administrátory a mými skvělými přáteli Annet a Christianem. Nicméně sbor, ve kterém jsme měli mít v neděli koncert, nám ve čtvrtek zavolal, že se omlouvají, ale musí to zrušit a tříšnička na dortu byla, že se po této události tým rozhodl jet ještě na týden domů (kvůli nedodělané práci v kanceláři). Takže jsem nakonec oslavila svoje narozeniny tak, kde jsem si je přála strávit a také se všemi, se kterými jsem chtěla. Není úžasné, jak se Bůh zajímá i o takovéhle maličkosti? © Mě to tedy úplně dojalo.

Zážitky a poznatky ze Skotska

1) Po dvou měsících v Anglii jsme zase sbalili svoje saky paky a odjeli na třítydenní turné po Skotsku.

Budovy jsou tu víceméně všechny na jedno brdo. Postavené z bytelných cihel, takže by jimi neotřásl ani hurikán a jsou většinou šedé. Mají však svoje nepopsatelné kouzlo. Příroda tu hraje všemi barvami a je nádherná! Radost podívat. Lidé jsou tu milí, méně konzervativní, když to porovnáme s pravými Angličany. Často se s vámi někdo dá do řeči o čemkoli. Mají velice zvláštní přízvuk, který nedokážu napodobit, ani kdybych chtěla, a často mám problém jim rozumět. Takže fráze typu, „Promiňte, mohla byste to zopakovat?“, je tu na denním pořádku. Skotské sukně (jak já říkám kiltům) jsem zatím viděla jen na dvou pánech a mnoha figurínách v turistických obchodech, stále nejsem jejich fanda. Musím být ale upřímná, že jsem těch pravých Skotů tady ještě moc nepotkala, spíše cizince odevšad, dokonce i pár Čechů.

2) Koncerty tu jsou taky trochu jiné než v Anglii. Účastní se jich více lidí a často se hlasitě přidávají ke zpěvu. Velice mě tu povzbudila jedna Nigerijská církev RCCG (v této denominaci sloužíme velice často), protože se jim podařilo zasáhnout tou dobrou zprávou o Ježíši celé okolí a jejich sbor se skládá jen ze dvou nigerijských rodin a jinak samých bílých lidí z toho města. Mohla jsem tam vidět spoustu lásky a opravdový zájem o všechny členy i nové příchozí. Ten večer na výzvu ke spasení reagovalo mnoho lidí a byl to tak povzbudivý večer, kdy jsem si uvědomila, jak moc je důležité ukazovat Boží lásku nejen lidem, které známe a máme rádi, ale také těm, které neznáme a nebo je třeba ani zas tak rádi nemáme. Protože to funguje!

3) V jiném RCCG sboru jsem zase ten samý princip viděla z jiné stránky. Pán Bůh nedávno požehnal jednomu nigerijskému pastrovi úžasným a velikým objektem za směšně nízkou částku a tam se teď nachází jejich sbor. Mají i jakousi klubovnu s pingpongovým sto-

lem, barem a malým pódiem, kterou plánovali využít jako prostory pro mládež. A Bůh to viděl. Jenže není mládež jako mládež a tak se stalo, že se parta teenagerů z toho města sešla a potají rozbila okna u klubovny, zničila pár jiných věcí a celkově se snažila vytvořit dojem, že křesťani tam nemají co dělat. Spousta lidí by to po takovéhle zkušenosti vzdala, ale co mě mile překvapilo, že náš milý nigerijský pastor se svými přáteli ze sboru to neudělali. Zato se s nimi začali častěji vídat, snažili se jim pomoci, ukázat zájem a lásku a nakonec po pár týdnech se tyto mladí lidé začali vracet, klepat u jejich dveří a ptát se na Boha.

Dokonce přišli i na Vinesongův koncert a přestože se celý večer tvářili, že je to vlastně vůbec nezajímá, tak tam seděli až do konce a k radosti nás všech jich mnoho z nich ten večer přijalo Pána Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Velice mě to povzbudilo a doufám, že pokud máte už nad někým chuť zlomit hůl, tak vám tohle dá naději! ☺

Reuben je prima klouček. Všechny vás moc pozdravuje. Má teď sice nějaké období, že nám utíká z pódia (asi se děsí toho hurónského potlesku), ale věříme, že to překoná. ☺

Jinak se velice zlepšuje v čtení a spelování. Mám z něho nesmírnou radost. Také je už ve věku, kdy chápe hru pexeso, a tak i já musím trénovat svoji sloní paměť, nechci se totiž nechat porazit od dvouletého prcka. ☺ Jako další hru chci zkusit člověče nezlob se, ale mám jisté obavy, že Reuben se v případě prohry zlobit bude...

Členové Vinesongu se teď učí zpívat své chvály v portugalské, jelikož se v září chystáme do Brazílie. Vypadá to jako pěkná dřina. Tak jim držím palce! ☺

Mějte se krásně. Díky za vaši pozornost při čtení mých dobrodružství, jakoby jste mi tím byli zase blíž. Užijte si přicházející jaro a zase někdy na napsanou. ☺

Vaše chůva Bohdanka

● MISIE

Pozvání k výjezdu do Slovinska

Na začátku léta (4. – 14. 7.) se uskuteční týdenní výjezd do Nové Gorici ve Slovinsku a případní zájemci jsou zváni. Cílem výjezdu bude prakticky pomoci českým misionářům s pracemi na domě a povzbudit místní církev. Misie v Nové Gorici začala v roce 2000, kdy se tam z Jablonce nad Nisou přestěhovali manželé Böhmovi s rodinou. Z jejich misijní činnosti postupně vznikl asi třicetičlenný sbor. Slovinsko je tradičně katolickou zemí a evangelikálních křesťanů je tu velmi málo. Sbor v Nové Gorici patří k těm větším a nejbližší podobný sbor se nachází až o sto kilometrů dále. Petr Böhm i jeho manželka Eva kdysi chodili na Maniny a v poslední době

se znovu rozvíjí spolupráce s naším sborem. Hlavní náplní letního výjezdu budou práce na domě. Vítání jsou jak ti, kteří mají zkušenosti se stavebními pracemi, tak ti, kdo jsou ochotni přiložit ruku k dílu a se starat o tým. Kromě práce se také počítá s naší službou v místním sboru. Po skončení výjezdu budou moct zájemci zřejmě pár dní zůstat a užít si i trochu moře, hor a rekreace. Výjezd je možno podpořit také modlitebně a finančně (hlavně nákup materiálu). Kdo by se chtěl zapojit nebo se dozvědět víc, může se obrátit na mou osobu.

Jirka Bukovský
(jiri.bukovsky@gmail.com)

Marie Frydrychová: Vysoká škola vděčnosti

Marie Frydrychová sepsala své vzpomínky z období let 1981-1989 a nazvala je *Vysoká škola vděčnosti*. Krátce se zmiňuje o svém dětství a dospívání, nicméně jaksi „naostro“ kniha začíná až setkáním s živým Ježíšem Kristem. Kniha by pochopitelně mohla pokračovat až do současnosti (autorka své vzpomínky dokončila v roce 2011), ale autorka se rozhodla skončit více méně sametovou revolucí.

Knižka, kterou sepsala v druhé polovině 80. let, *Malá škola lásky*, se mi dostala do rukou ve strojopisné verzi (jak ostatně také jinak) ještě před naším

osobním setkáním. A musím se přiznat, že na naše setkání z konce osmdesátých let si nevzpomínám. Nicméně autorčiny vzpomínky jsem přečetl jedním dechem a na několika místech jsem plakal dojetím, což se mi stává velice, velice zřídka.

Nebylo to jenom tím, že Marie Frydrychová umí dobře psát. Toto obdarování se u ní projevilo ještě před obrácením. Její prvotina, *Maliny zrají v dešti*, vyšla v roce 1981. (Později vyšly ještě *Panny od královny Anny*.) Bylo to i tím, že naše cesty, ač se příliš neprotínaly, měly celou řadu společných prvků. Obrácení zhruba ve stejné fázi života,

„řešení“ důležitých otázek, jako byl křest Duchem svatým nebo křest ve vodě, dopad obrácení na osobní rodinný život, vyrovnávání se s tradicí, v níž jsme vyrůstali... To vše bylo v mnohém jiné a v mnohém zase

může být pro jiné užitečná, protože nezamlčuje ani vnitřní zápasy, ani to, že si na své cestě prostě neporozumíme s každým.

Kniha je rovněž svědectvím o milostivém Božím vedení. Kupříkladu autorka popisuje, jak přišla o místo na škole. Byla velmi čerstvou křesťankou a někdo by mohl říci, že ještě neměla celou řadu věcí „vyřešených“. Ani otázku křtu, ani otázku církevní příslušnosti... Mnozí by mohli říci, že jí ještě ledacos schází. Ona se ale modlila v plné důvěře v Boha – a zakoušela Boží přízeň a Boží vedení. Domnívám se, že k nějakým věcem dospěla právě proto, že dělala v počátcích svého duchovního života krůčky víry, k nimž se Bůh přiznával. Tato svědectví jsou velmi autentická.

V druhé polovině osmdesátých let Marie Frydrychová opustila „placené zaměstnání“, aby se cele věnovala rodině i službě. Myslím, že jednou z jejích silných stránek je, jak se jí podařilo rodinu a službu skloubit dohromady. Z hlediska finančního šlo o krok víry. Marie mohla hodně času věnovat rádiu TWR, které honoráře neplatí. Myslím, že Boží lid v naší zemi je Marii Frydrychové hodně zavázán. Do jisté míry riskovala i osobní svobodu, jakkoli se poměry v osmdesátých letech pomalu uvolňovaly.

Jsem si jist, že Marie má v nebi hodně velký poklad.

Dan Drápal, 15. ledna 2014

Knihu vydal Křesťanský sbor Ostrava-Kunčičky v roce 2013. Kniha má 202 stran a prodává se za 150 Kč.

*Na několika
místech jsem
plakal dojetím,
což se mi stává
velice, velice
zřídka.*

velmi podobné. A právě to mě stále znova dojíhá: Každý lidský život je naprostý originál, a přece ze svých svědectví poznáváme, že se nás dotkl tentýž Ježíš Kristus. Tyto vzpomínky nikomu neříkají, jak by měl sám prožívat svou duchovní cestu. A přece mohou mnohým pomoci. Třeba tím, že si uvědomí, že zápasy, jimiž prochází, nejsou něčím naprosto neobvyklým.

Silou knižky je její konkrétnost a otevřenost. Nikde jsem neměl pocit, že by autorka kohokoli znevažila, ačkoli se odvažila jmenovat i lidi, kteří jí zrovna nepomohli. Kniha

Boxer a smrt

Málokdy se sejde pohromadě taková kombinace velmi dobré režie, propracovaného scénáře a špičkového obsazení jako v případě tohoto polozapomenutého klenotu.

Hlavní roli vězně – boxera Komínka, si zahrál můj oblíbený herec Štefan Kvietik.

Jeho „soupeřem“ mu byl velitel koncentračního tábora, bývalý boxerský profesionál Kraft (Manfred Krug), který využíval Komínka jako sparing – partnera, při přípravě na poválečný návrat do ringu. Hned první den, kdy Kraft objevil Komínka v nastoupené řadě vězňů určených k likvidaci, proběhne „zápas“.

Vězeň oslabený dlouhým strádáním v několika vteřinách podlehne. Velitel mu po té dá až neskutečná privilegia. Nemusí fyzicky pracovat a dostává pravidelnou kvalitní stravu. Má jen dvě povinnosti. Přibrat na váze a tvrdě trénovat, aby se z něj stal rovnocennější soupeř. To se ale stává trnem v oku jeho spoluvězňům, od kterých ho záhy dělí

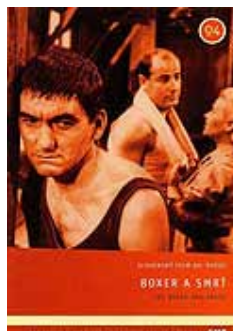
zdanlivě nepřekonatelná bariéra.

Silící Komínek brzy odhalí lidské i sportovní slabiny svého velitele. Musí ale své skutečné umění pečlivě skrývat, aby si zachránil život a neohrozil možnost útěku spoluvězňů. Toto skvělé válečné psychologické drama bylo natočeno v r. 1962 v režii Petera Solany a je ještě černobílé.

Ponouro atmosféru koncentráku, zvýrazněnou častým pohledem na doutnající spalovací věž, to ale jenom podtrhuje. Pro větší autentičnost bylo použito exteriéru bývalého pracovního tábora.

Dnes by se řeklo, nic originálnějšího, neboť příběhů s téměř totožným námětem bylo už natočeno více. Ale *Boxer a smrt* byl první a rozhodně nebyl jen filmovou fikcí, neboť bylo použito svědectví jednoho bývalého vězně o táborových zápasech.

Z mého pohledu je škoda, že se scénář odchýlil od závěru stejnojmenné povídky

polského autora Józsefa Hema, neboť konec nepůsobí na rozdíl od předchozího děje až tak pravděpodobně.

Štefan Kvietik se dostával ve skutečnosti do vrcholné sportovní formy pochopitelně daleko pomaleji, než ve filmu. Několik měsíců absolvoval tvrdou přípravu pod vedením sportovního trenéra a přibral během ní 25 kg. Jeho boxerský výkon byl tak přesvědčivý, že při premiéře na festivalu v irském Corku dostal další nabídku role se sportovní tematikou. Z ideových důvodů ji musel odmítnout.

Zvláštní kapitolu zde tvoří hudba od Williama Bukového, který nejprve prohlásil, že takový film žádný zvukový doprovod nepotřebuje. Po té zkomponoval k stopěti minutám stopáže dohromady jen pět minut.

Na ČSFD má *Boxer a smrt* vynikající hodnocení 85 %.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

**Kultu
rou.
proti
anti
semi
tis
mu**

Neděle 27. dubna 2014

Jestliže si také myslíte, že antisemitismus je nákaza, která znovu ohrožuje civilizaci, přijďte a připojte se tak k těm, jimž to není jedno.

POCHOD DOBRÉ VŮLE

**14 hodin / Praha,
náměstí Franze Kafky**

Zapojte se do pochodu na Malou Stranu, který je pokojnou a kulturní reakcí na projevy antisemitismu a nesnášenlivosti.

K triumfu zla postačí, když slušní lidé nebudou dělat nic!

Pod záštitou místopředsedy Senátu PČR Přemysla Sobotky, ministra kultury Daniela Hermana a primátora hl. m. Prahy Tomáše Hudečka pořádá Mezinárodní křesťanské velvyslanectví Jeruzalém (ICEJ). Vstup volný.

VŠICHNI JSME LIDI

**15 hodin / Valdštejnská
zahrada**

Veřejné shromáždění s kulturním programem za účasti svědka holocaustu, historika Tomana Broda, herce Jana Potměšila, kantora Michala Foršta a dalších předních českých osobností.

www.vsichnijsmelidi.cz

ZVEME VÁS NA SETKÁNÍ S DOHNALOVÝMI

PONDĚLÍ 14. 4. V 18:30

Na Žertvách 23,
Malý sál

Evangelium

je Boží moc ke spasení

společné shromáždění

Křesťanských společenství

káže **WERNER NACHTIGAL**,

pastor a evangelista z Berlína,

zakladatel Global Outreach Day

neděle, 11. května 2014, 14:00,

Praha - sál LUCERNA

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST

středy
více info

(12 – 15 LET)

17:00 – 19:00 hod.

Jana Bukáčková
777 614 496
jana.buckackova@email.cz

POROST

úterky
více info

(15 – 18 LET)

17:30 – 19:30 hod.

Šimon Ondráček
736 655 882
o.saimon@volny.cz

ODROST

pondělky
více info

(18 – 25 LET)

18:30 – 21:00 hod.

Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

*Večerní setkání
pro mládež,
kde to žije*

*Tance a scénky
Vstup zdarma*

UP!

Šestá 13. 4. 18:00

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

mladezpraha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

Luboš Patočka: misie v Kambodži

čtvrtek 24. dubna, Palmovka, Malý sál, 18:30

Národní konference Aglow

**25. – 26. 4. 2014
v Nymburce**

COP Nymburk, V Kolonii 1804
Téma: *Hospodin šel před nimi,
...a tak mohli jít ve dne i v noci.*
(Exodus 13,21)

Mluvčí: Inger a Børge Porsen –
národní prezidentka Aglow
v Dánsku a její manžel
Alena Šelongová – národní
prezidentka Aglow

Více: www.aglow.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

6. 4.

KD Ládví 15:00

Chvály: Hudební skupina pod vedením Mirka Hoblíka

Kázání: Petr Kácha: Kristus v nás – Lev i Beránek

7. 4.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha, malý sál 8

SBOROVÝ PŮST 29. 3. – 18. 4.

MODLITEBNÍ STRÁŽ 11. 4. – 18. 4.

18. 4.

Velký Pátek, od 18:00

Na Žertvách 23, Praha 8, velký sál

11. 5.

Lucerna 14:00

Společné shromáždění Křesťanských společenství ČR

7. 6.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.

Počet členů: 20/8/7

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14

Počet členů: 50/8/22

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.)

Mapka na kspraha.cz/jihovychod/

Počet členů: 31/2/20

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Žůna

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 50/5/20

Vstup: Dora Žunová, přestup ze Severu

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 82/21/29

Vstup: Michal Strejc

Křty: Eva Hlaváčková, Lubomír Peták, Adriana Nováčková

Narození: Melichar Svoboda (15. 2.)

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: v pondělí 28.4. v 18:30 na Palmovce v knihovně

Počet členů: 105/18/42

Vstup: Karolina Petková

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business

Počet členů: 103/17/36

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně

Počet členů: 74/6/18

Vstup: Dagmar Hrinčarová

SBOR

**KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043**

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: praha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

